

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-22/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, zastupan po dipl.iur. protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi utvrđivanja infrastrukturnog operata i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

r i j e š i o j e

- I. Tužba tužitelja Hrvatskog Telekom d.d. odbacuje se kao nepravodobna.
- II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d., da zainteresiranoj osobi Općini Hrvace, Hrvace naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od primitka ove presude.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadom troška u preostalom iznosu od 3.125,00 kn.
- IV. Ovo rješenje objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika klasa: UP/I-344-03/18-11/761, urbroj: 376-10-18-15 od 5. prosinca 2018. godine tužitelj je utvrđen kao infrastrukturni operator s pravom puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Hrvace u evidenciji Općinskog suda u Splitu, Zemljišno-knjižnog odjela Sinj, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI, koji Elaborat je sastavni dio osporavanog rješenja (točka I. izreke). Utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator te da ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine Hrvace, navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama na području Općine Hrvace od 14. studenoga 2018. godine u jedinstvenoj bazi podataka o nerazvrstanim cestama na području Općine Hrvace, opisu nerazvrstanih cesta na području iste Općine, koja je sastavni dio tog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu te ih koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI (točka II. izreke rješenja). Nadalje je, tužitelju utvrđena godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površinama

na kojem se nalazi EKI, utvrđeno je pravo Općini Hrvace na godišnju naknadu za pravo puta nekretnina iz istog rješenja. Obvezan je tužitelj u roku od 8 dana napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja, obvezan je tužitelj u roku od 10 dana vratiti Općini Hrvace naknadu za pravo puta iz ovog rješenja, te se Općina Hrvace obvezuje omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja (točke IV.-VII. izreke).

Tužitelj je tužbom zatražio poništenje navedenog rješenja tuženika od 5. prosinca 2018. godine iz razloga koji se ne navode poradi načina rješenja ove upravne stvari.

Tuženik u odgovoru na tužbu daje detaljno očitovanje razloga poradi kojih ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja predlažući tužbu odbiti.

Zainteresirana Općina Hrvace zastupana po punomoćniku u svom odgovoru na tužbu prije svega ističe da je tužba tužitelja nepravovremena, to imajući u vidu da je tužitelj rješenje zaprimio 10. prosinca 2018. godine što sam potvrđuje u tužbi, pa je sukladno tome zadnji dan roka za podnošenje tužbe u ovom upravnom postupku bio 9. siječnja 2019. godine. Iz prijemnog štambilja Suda nesporno proizlazi da je tužba predana (zaprimljena) na Sudu 14. siječnja 2019. godine, a osim toga kada bi se i kao dan predaje tužbe (na pošti) smatrao dan koji je naznačen na samoj tužbi (10. siječnja 2019. godine) i tada bi se radilo o proteku roka za tužbu jer je zadnji dan roka bio 9. siječnja 2019. godine. Slijedom navedenog, a kako tužitelj tužbu nije podnio u zakonskom roku od 30 dana od dana zaprimanja pobijane odluke tuženika, te kako se radi o prekluzivnom roku predlaže odbaciti tužbu s obzirom da ne postoje pretpostavke za vođenje spora iz navedenog razloga. Nadalje, detaljno obrazlaže razloge neosnovanosti tužbenih navoda tužitelja, potražujući troškove spora od 6.250,00 kn.

Odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

Tužba nije pravovremena.

Odredbom članka 24. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) propisano je da se tužba podnosi sudu u roku od 30 dana od dostave osporene pojedinačne odluke i odluke o prigovoru na osporeno postupanje.

Iz podataka spisa proizlazi da je osporeno rješenje tuženika od 5. prosinca 2018. godine zaprimljeno od tužitelja dana 10. prosinca 2018. godine što tužitelj sam navodi u tužbi. Navedeno međutim proizlazi i iz spisu priložene dostavnice tuženika iz kojeg proizlazi da je tužitelj dana 10. prosinca 2018. godine zaprimio niz odluka tuženika navedenog dana između ostalog i osporeno rješenje tuženika klasa: UP/I-344-03/18-11/761, urbroj: 376-10-18-15. Isto tako iz prijemnog štambilja ovog Suda proizlazi da je tužba predana putem pošte preporukom dana 10. siječnja 2019. godine koji datum je i na štambilju Hrvatske pošte u Zagrebu.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, posebice naprijed citiranu odredbu članka 24. stavak 1. ZUS-a ovaj Sud utvrđuje da je rok za podnošenje tužbe tužitelja protiv rješenja tuženika istekao s danom 9. siječnja 2018. godine.

S obzirom da nije sporno prema podacima spisa da je tužitelj podnio tužbu ovom Sudu preporučenom pošiljkom 10. siječnja 2019. godine, to je jasno da je tužba tužitelja podnesena izvan zakonom propisanog roka, pa je tužbu valjalo odbaciti kao nepravovremenu primjenom odredbe članka 30. stavak 1. točka 1. ZUS-a.

Odluka o trošku donesena je na temelju odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a te na temelju Tbr. 23.1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi priznat trošak spora za sastav odgovora na tužbu po odvjetniku uvećan za PDV od 25%, odnosno u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn (točka II. izreke), dok je preostali zatraženi trošak odbijen kao neosnovan. To iz razloga što se u konkretnom slučaju predmet spora smatra

neprocjenjivim u skladu s odredbom članka 79. stavak 2. ZUS-a kojim je propisano da se u upravnim sporovima vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom, pa se vrijednost predmeta spora ima obračunati na temelju Tbr. 23.1. alineja 2. Tarife, Tbr. 50. i Tbr. 42. iste Tarife, tako da ukupni trošak zainteresirane osobe iznosi 3.125,00 kn umjesto zatraženih 6.250,00 kn.

Odluka o objavi rješenja iz točke IV. izreke temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost opravka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić